

Căutarea fericirii, a satisfacției, poate lua forme foarte diverse, iar creativitatea artistică sau cea științifică rămân printre cele mai atractive forme de împlinire personală. Pe o piramidă a nevoilor umane, exprimarea artistică, creativitatea intelectuală desigur se situează spre vârf.

Fotografierea este undeva la limita dintre ele, nici artă pură și nici cunoaștere în sine, un amalgam plezivist unic ce devine influent în lumea post-modernă. Fericirea prin Fotografie? Plăcerea de a crea Artă? Fotografia este de multe ori un pretext pentru plimbare, pentru analiză, pentru cunoaștere-mai-în-detaliu. Este un scop care te poate face mai dinamic, atât pe planul fizic al călătoriilor cât și pe tărâmul intelectual și sentimental. Realizarea de imagini, mă face frecvent să simt că o astfel de îndeletnicire îmi oferă o înaltă calitate zilei care inevitabil trece. Avem timp? Goană Furibundă versus Viață Umană? Viața noastră în graba permanentă, copleșește zilele una după alta. Interesant este să te joci cu ideea de a îți alocă timp și pentru chestiunile non-uzuale, ceva artistic, ceva timp de meditație, de gândire, de analiză a Lumii, de creație de orice fel, de comunicare... „A nu vorbi despre condiția umană și de legătura dintre om și univers înseamnă a alege voluntar somnul spiritual.” zice Lucien Clergue, fotograf francez. În timpurile noastre cotropite de absurda goană-financiară, activitățile „altfel” pot deveni o destindere cu iz de Nirvana. Majoritatea evaluează succesul în banii produși, eventual în „succesul în carieră”. Există în acest mod de viață uzual o mecanicizare și robotizare, o pierdere a libertății de gândire, o goană după bani pentru a plăti supraconsumului fără sens. Este uitată plăcerea de a trăi, plăcerea de a avea program liber, plăcerea de a te plimba prin pădure și de a asculta păsările, plăcerea de a citi o carte care te interesează, plăcerea de a gândi liber, de a crea, de a oferi societății ceea ce știi cel mai bine să faci și de a fi răsplătit pentru asta... atât cât societatea poate. Oricum, pentru a fi creativ trebuie să ai libertate, destindere, să ai timp și energie pentru a putea alocă șansă procesului de gândire, meditație, șansă pentru a crea ceva nou și valoros.

Ce este Fotografia? Informație, sentiment, joacă, artă? Pasiune? O modalitate de a immortaliza momente trecătoare, un mijloc de a arăta și altora ceea ce noi am văzut? Joaca noastră cu interferențe de idei, lumini, culori și nuanțe, umbre și contururi, forme, senzori, timp, valoare, mișcare, sentimente, păreri, texturi ale existentului din jurul tău și din tine? Din toate câte ceva și niciuna dintre acestea în totalitate? Este nevoie de dezvoltarea unei culturi vizuale postmoderne și expresive, în care imaginile să combine sinceritatea cu extravaganța, curiozitatea cu participarea personală, spectacolul și naturalul, momente ce merită trăite... exprimarea propriilor idealuri artistice, un nou tip de simț estetic în care Natura include omul ca parte a sa, iar supraviețuirea civilizației umane este înțeleasă ca reintegrare în capacitatea de suport a Planetei... O plimbare în Natură, cu un aparat de fotografiat, este un nou tip de experiență, un fel de inițiere în cunoașterea creativă a naturalului.

Pe lângă faptul că Natura există, indiferent de noi ca persoane, fotografierea în natură oferă celui care o realizează, sentimentul că viziunea lui particulară, unică, în principiu poate duce la crearea unor opere de artă fotografică. La ce bune? Ca să arăți ce crezi și cum crezi ceea ce am putea numi ecosistem, huhurez mare, fluture coadă de rândunică, ce simți față de vietăți în

general, inclusiv față de om. O plantă oarecare, dacă te apropii de ea destul de mult, dacă îi vezi frunza prin semiopacitatea ei, structura ei internă care îți oferă ceva din intimitatea existenței vegetale, o floare strălucitoare cu ale ei unice culori-irepetabile sau o floare mată suavă-de-abia-vizibilă în imensitatea peisajului... Profunzimile translucide ale unei frunze primate spre Soare, cele mai simple subiecte pot da substratul pentru extazul și exaltarea cunoașterii directe a spațiului nostru vital. A te apropia de intimitatea florilor... cu iubire! Poți să o rupi brutal, să o prezezi, să o iei din locul ei, dar vei avea doar o amintire veștedă-uscată, ceva ce-ți va aduce vag aminte de existența cândva pulsantă a vieții. Dar poți să faci fotografie! Trebuie să pleci departe pentru a face imagini bune sau poți rămâne acasă... în Maramureș... și să faci imagini și mai bune.

Calitatea luminii naturale este atât de schimbătoare, încât în combinație cu uluitoarea diversitate a naturalului spre exemplu în peisajul din Maramureș, oferă o infinitate de oportunități pentru creativitatea artistică, în măsura în care ființa umană dorește și este capabilă de o asemenea îndeletnicire. Cetini încărcate cu zăpadă, stileți de gheață ori apusuri tomnatice peste peisaje înroșite, bucuria florilor de primăvară? Poți să privi lupul care iese din Strunga Țiganului, în căutare de pradă în imensitatea platoului vulcanic Igriș. Poți să privi acvile de munte care se rotesc peste pădurile și calcarele din zona Izvorului Izei. Vezi șarpele de casă cum înghite un triton, țestoasa de baltă cum iese la soare din apele tăului de la Hoteni. Și, extraordinar, poți să faci fotografie! O neagră cioară strălucitoare, croncănind indiferentă pe o creangă proaspăt înverzită... incredibil cât de frumos poate să fie momentul, deși pentru omul obișnuit-cenușiu-și-secat poate părea o banalitate. În albia Mării, în apa cristal-transparentă vezi o piatră; îți place culoarea ei, desenul, un filon din ea, sau formele ei modelate de Natură. Dacă o iei de acolo, oare ce mai rămâne din mirajul ei, fără acea existență naturală, fără acea lumină-a-momentului, fără a fi lăsată unde-îi-este- locul? Dar poți să faci fotografie! Natura nu încetează să mă uimească...!

Este remarcabil dualismul dintre efemeritatea momentului versus valoarea de simbol a creației fotografice care surprinde esențe și paternuri fundamentale ale existentului... În același loc poți să faci 1 milion de peisaje diferite, în permanent schimbătoare natură a luminii, odată cu schimbarea anotimpurilor, transformările de-a lungul zilei, uneori salturi de la o clipă la alta... veșnic altceva.... să nu mai zic de 1 milion de detalii diferite, ale schimbărilor ce se produc în lumea vie. Utilizarea luminilor și umbrelor, a culorilor și texturilor, a formelor în ansambluri inedite, cu efecte eventual poetice... Fiecare temă, fiecare subiect poate fi „redat” în stilul în care îi este cel mai favorabil pentru a fi înțeles „în esența lui”, astfel existând posibilitatea de a crea imagini impresioniste, expresioniste, naturaliste etc. Imagini de factură romantică, cu stranietăți și melancolii de tip simbolistic? De tine depinde! Satisfacția oferită de creativitatea artistică poate recompensa pentru dificultatea trecerii peste și prin obstacole. Cea mai mare reușită este să ajungi, deși autocritic, să devii mulțumit măcar parțial de propriile realizări. „Există o formă de fericire care constă strict în absența nefericirii. E ceea ce se vede și în pânzele impresioniștilor unde lumina amiezii dematerializează parcă totul și face ca, din veșnicie, să conteze doar clipa. Și de ce n-aș crede că adevărata fericire înseamnă să nu-ți mai pese decât de un prezent care te satisface pe deplin?” Octavian Paler în “Daniel Cristea Enache, Convorbiri cu Octavian Paler” Ed. Corint, București, 2007. Celui care nu fotografiază este greu să i se explice sentimentul; este ca și dragostea: celui care nu o simte nu i se poate explica, iar celui care a trăit-o nu mai are sens să îi dai explicații.

© dr. Peter Lengyel

sursa:

Plăcerea de a fotografia în Natură

Scris de dr. Peter Lengyel

Sâmbătă, 02 Iunie 2012 15:38 - Ultima actualizare Sâmbătă, 02 Iunie 2012 15:49

peterlengyel.wordpress.com